

Ερωτική ποίηση στον «κύκλο του Αγαθία» (εποχή Ιουστινιανού = 6ος αι.)

(έκδ. Beckby)

I. Ιουλιανός από υπάτων

Ἰμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται· ἀλλὰ μετέλθοις
    κείνης, πότνα Δίκη, κόμπον ἀγνηορίας·
μὴ θανάτω, βασιλεία· τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας ἦξι
    γήραος, ἐς ρυτίδας σκληρὸν ἴκοιτο ρέθος·
τίσειαν πολιαὶ τάδε δάκρυα· κάλλος ὑπόσχοι
    ψυχῆς ἀμπλακίην, αἴτιον ἀμπλακίης.

II. Λεόντιος ο σχολαστικός

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος

Μουσάων δεκάτη, Χαρίτων Ῥοδόκλεια τετάρτη,
    τερπωλὴ μερόπων, ἄστεος ἀγλαΐη,
ὄμμα δέ οἱ καὶ ταρσὰ ποδήνεμα καὶ σοφὰ χειρῶν
    δάκτυλα καὶ Μουσῶν κρέσσονα καὶ Χαρίτων.

III. Αγαθίας ο σχολαστικός

1.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόσινος· ὅταν δ' ἐθέλης με μεθύσσαι,
    πρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε καὶ δέχομαι.
Εἰ γὰρ ἐπιψάσεις τοῖς χεῖλεσιν, οὐκέτι νήφειν
    εὐμαρὲς οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον·
πορθμεύει γὰρ ἔμοιγε παρὰ σοῦ τὸ φίλημα
    καὶ μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Εἰς Ἀριάδην τραγωδὸν καὶ κιθαρῖστρίδα

Εἷ ποτε κιθάρης ἐπαφήσατο πληκτρον ἐλοῦσα

κούρη, Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοις·

εἷ ποτε δὲ τραγικῶ ροιζήματι ῥήξατο φωνήν,

αὐτῆς Μελομένης βόμβον ἀπεπλάσατο.

Εἰ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἴστατο μᾶλλον ἂν αὐτῇ

Κύπρις ἐνικήθη, κἂν ἐδίκαζε Πάρις.

Σιγῇ ἔφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκούσας

τῶν Ἀριαδνείων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

IV Μακηδόσιος ὑπατος

Ἐπὶ γυναικὶ παλιμβούλῳ

«Ἀὔριον ἀθήρῳ σε». Τὸ δ' οὐ ποτε γίνεται ἡμῖν,

ἠθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀεξομένης.

Ταῦτά μοι ἰμεῖροντι χαρίζεται· ἄλλα δ' ἐς ἄλλους

δῶρα φέρεις, ἐμέθεν πίστιν ἀπειπαμένη.

«Ὅψομαι ἐσπερήν σε». Τί δ' ἔσπερός ἐστι γυναικῶν;

γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι.